

Nej prästen pratade inte rotvälska...

DET VAR ESPERANTO

Aldrig har väl gamla Landskyrkan i Skellefteå haft så många olika landsmän under sin kupol. Inte var det väl rotvälska prästen talade? Nej — det var

Patro nia, kiu estas en la ĉielo! Sanktigata estu Via nomo. Venu Via regno. Farigu Via volo, kiel en la ĉielo, kiel ankau sur la tero.

Vill ni ha en översättning? Ja, det var faktiskt Fader Vår, på esperanto. Alltså: Fader vår som är i himmelen! Helgat varde ditt namn. Tillkomme ditt rike, ske din vilja såsom i himmelen, så ock på jorden.

Ni kanske kände igen något, för i esperanto är 75 procent av orden internationella.

Det är inte många präster i Sverige som kan tala detta världen-runt-språk. Men Fritz Renheim kyrkoherde från Glanshammar, Örebro kan. Han berättar att han har haft gudstjänster på esperanto flera gånger. En gång i Warszawa! Nu har han kommit upp till järnvägsmännens esperantokongress för att hålla predikan för de samlade gästerna från världens alla hörn.

Högmissan följde svenska kyrkans ritual för trefaldighetsdagen. Med ett ovanligt inslag: Järnvägsmannen och esperantisten Hans Müller som är katolik från Väst-Tyskland växelläste med kyrkoherde Fritz Renheim. Hans Müller, som är lekman läste evangeliet och allmän kyrkobön.

Vi var många i kyrkan som inte förstod ett jota. Men de flesta i församlingen följde med i språket under hela gudstjänsten.

● Vackert även för oss . .

Skellefteå manskör sjöng sanger på esperanto och det lät

mycket vackert även för oss som inte förstod innebörden. För att alla skulle kunna följa med i sångerna hade körledaren Bertil Stenlund valt kända melodier och han hade hämtat texterna i esperantisternas egen psalmbok. Dom har faktiskt en alldeles egen.

— Kören har övat i tio veckor, vi gör så gott vi kan, sa Stenlund. Det är inte så svårt. Vi har ju sjungit på ryska och finska förut så det här ska väl gå.

Det blev melodier av Schubert, Fleming och Purday. Bekanta sänger när man hörde dem.

— Prästen talade mycket enkelt och klart sa Joachim Giessner, president för järnvägsmännens esperanto-organisation. — Uttalet var mycket bra. Ett gott betyg åt kyrkoherde Renheim. Gick det bra?

— Ja, jag hoppas jag talade tillräckligt långsamt, alla är ju inte lika duktiga i esperanto. Kören sjöng ju underbart. Jag sa ett särskilt tack till kören i slutet av gudstjänsten.

● Norling och Lars P kom inte . . .

Kongressens högtidliga öppnande hölls senare på söndagen. Många talare var kallade. Talare från 13 nationer intog scenen i Eddahallen. Bengt Norling och Lars Peterson var inviterade men de kom inte. Ja, det kanske inte gör så mycket då 600 personer från 19 länder var där. Presidenten i IFEF, järnvägsmännens esperantoförbund, höll invigningstalet. Från SJ-förvaltningen kom distrikts-

esperantisterna som kongressar i stan. De hade gudstjänst på söndagen. På världsspråket esperanto.

chefen i Luleå: Sarbäck och Skellefteås stins John Johansson. Det var representanter från Statsanställdas förbund, Järnvägsmännens fritidsförbund, kulturförvaltningen i Skellefteå och järnvägsmännens kulturförening. De överlämnade en hedersmedalj till Harry Bengtsson, järnvägsman, för att

han under 7 års tid arbetat med ett lexikon i esperanto — svenska. Det innehåller 5 000 ord och blev färdig precis till kongressen. Invigningsmötet avslutades med musik av en riktig blasorkester. En norsk musikgrupp i mycket ståtliga röd/svarta dräkter blåste slut på dagen med "Tiger-rag".

INGER-MARKLUND

★ Den här utländska damen talar flytande esperanto. Men man måste ju följa med i sina papper.